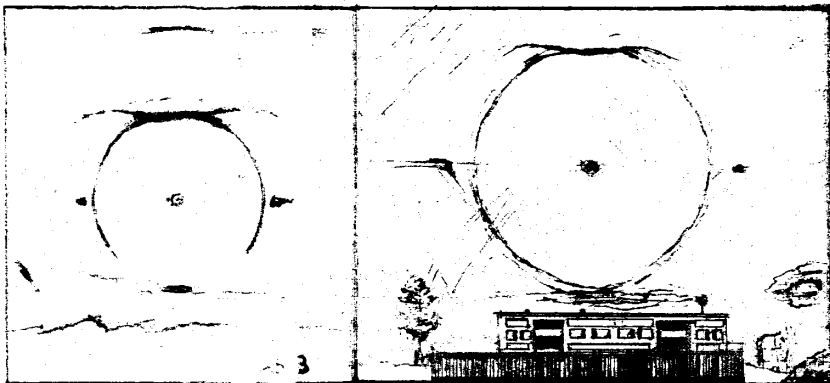

KUULUMIJA KUOPIOSTA
ELI KEVAAN MULTIHALOJA...

Täällä Kuopiossa halokevät on ollut todella runsas. Alueemme kaikki aktiiviset havaitsijat(7) ovat jo lähettäneet (tai tuoneet kävellen korttelin päästä) ensimmäisen raportointikauden havaintonsa. Näiden havaintojen mukaan päiviä ja öitä jolloin on havaittu haloja on ollut eri kuukausina seuraavasti:

	Päiviä	Öitä	
tammikuu	24	5	(valtaosa jääsumussa)
helmikuu	20	8	(noin puolet jääsumussa)
maaliskuu	18	1	
huhtikuu	24	2	

Jääsumun valtakausi päättyi Helmikuun puolella välissä ja viimeisen yksittäisen havaitsi Mika Koistinen 16.4 (vrt.vuonna 1984; 23.3). Multihaloja on ollut ennätysmäiset 10 kpl, joista yksi Kuun aiheuttamana tammikuussa jääsumussa (7-8.1 kaikki tavanomaiset muodot + pitkä 46 renkaan pätkä toisella sivulla). Muiden multihalojen päivämäärät olivat 18.2, 13.3, 22.3, 25.3, 7.4, 12.4, 13.4, 20.4, 22.4 ja 25.4. Kaikki nähdyt hieman harvinaisemmatkin halomuodot ovat keskittyneet näihin päivämääriin. Erityisen huomionarvoista on, että 46 sivuavia on nähty jo kolmesti (18.2, 13.3 ja 25.3). Edelleen Lowitzin kaaret on havaittu kolme kertaa ja Parryn kaari kerran. Alla on pari piirrosta kevään komeista halonäytelmistä. Vasemmalla Petteri Heikkisen piirros 25.3 (46 sivuava ja Parryn kaari) ja oikealla Mika Koistisen piirros 25.4 (Lowitzin kaaret).

Jälkimmäisestä näytelmästä jää kuvan ulkopuolelle valtaosa horisonttirenkaasta (210°). Sivuauringot ovat sekä Mikan että minun havainnossa 27° päässä auringosta.

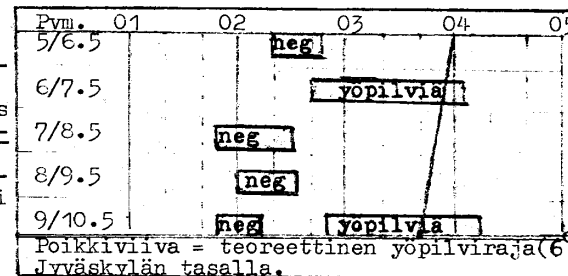
Viime UMI:ssa Veikko kyseli lähialojen perään. Mikan tekemän havainnon lisäksi niitä on näkynyt kahdesti. Komein oli 13. helmikuuta, jolloin sekä Timo Nousiainen että minä havaitsimme toisistamme riippumatta (etäisyys noin 1km) pilarin, 22 renkaan pätkät (molemmilla sivuilla) ja Saurin noin 10-15 metrin etäisyydeltä. Sekä 22 r että Saur olivat värillisiä ja kirkkaita. Etäisyyden sai helposti siirtymällä niin, että halo näkyi talojen seinä vasten.

...JA TOUKOKUUN YÖPILVIÄ -85

Viime vuoden toukokuu oli yöpilvihavaintsijan kannalta varsin turhauttavaa aikaa, joten ei ole ihme, että projekti alkaa tänä vuonna virallisesti vasta kesäkuussa. Heti alkukuun pilvien väistyttyä lähden tietoisena pessimistisenä keräämään negatiivisia havaintoja. Toisin kuitenkin kävi.

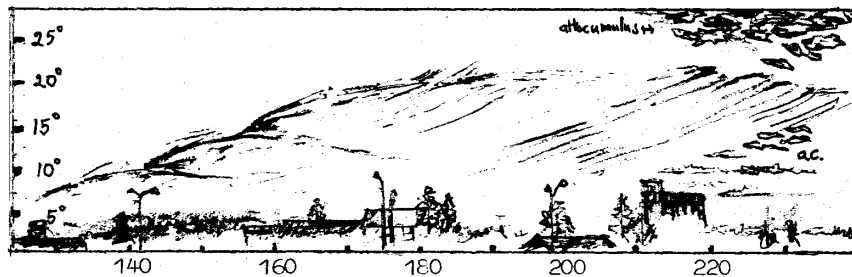
E ensimmäinen yllätys tuli 6/7.5. Nousu lämpimästä vuoteesta taita olla erityisen epämiellyttävää, sillä pääsin havaintopaikalle vasta klo 2.40 - eli juuri niihin aikoihin, jolloin yöpilviyävällistä hämärävaloa alkaa riittää jo etelätaivaallekin. Pieni harso- ja yönäytelmä (I,IIa) oli parhaillaan tulossa esille idän ja etelän välille. Parhaimmillaan yöpilvet olivat klo kolmen tienoilla ja liikeseunta oli koko näytelmän ajan (vanha tuttu) lounas. Halusin kuitenkin ehdottoman varmistuksen, että olen seurannut yöpilviä, ja jäin odottamaan niiden katoamista. Viimeiset muodot himmenivät näkymättömiin klo 4.05.

Ohessa kaavio tähän astisista havainnoistani toukokuussa. Opetus on selvä: - jos aikoo saalistaa mahdollisia eteläisiä yöpilviä, täytyy pidentää "NEG:ejä" tai herätä myöhemmin. (Koskee Keski-Suomea ja toukokuun alkua.)

Yhdeksännen ja kymmenennen päivän välisenä yönä olin tehnyt 20 minuuttia negatiivisia havaintoja ja palannut kotiin. Viimeinen vilkaisu ikkunasta (etelätaivas) ja lähdin takaisin havaintopaikalle. Tämä näytelmä oli huomattavasti edellistä komeampi. Kirkkaus ulottui luokkaan 4 asti ja muodot olivat I,IIa,IIb ja IIIa. Aamun lähestyessä kaikkein kirkkaimmat, yöpilvien "pääketjuun" kuuluneet muodot jäivät ensin yksin näkyviin, värjäntyivät sitten karvaanpunaisiksi (0-12° kork.) ja katosivat vasta klo 4.16. Ihana näky, mutta onnetonta havaitsijalle, jonka kamera on lainassa.

Alla jälkimmäisen näytelmän parasta antia, piirros klo 3.15-30.

Marko Pekkola